

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 6C/132/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5616204257
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 12. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Žišková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2016:5616204257.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš, sudkyňou JUDr. Ivetou Žiškovou, vo veci žalobcu Prima banka Slovensko, a. s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému M. T., F. XX. XX. XXXX, T. H. R. X, o zaplatenie 222,92 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žaloba sa **z a m i e t a**.

Žalovanému sa **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania v plnej výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Návrhom na vydanie platobného rozkazu, doručeným tunajšiemu súdu dňa 15. 06. 2016, žalobca žiadal zaviazat' žalovaného na zaplatenie sumy 222,92 eur s úrokom 28 % ročne zo sumy 227,36 eur od 25. 03. 2014 do 22. 07. 2014 a zo sumy 222,92 eur od 23. 07. 2014 do zaplatenia. Zároveň žiadal priznať náhradu trov konania, spočívajúcich v zaplatenom súdnom poplatku. Nárok odôvodnil uzatvorením Zmluvy č. XXXXXXXXXXXX dňa 09. 05. 2012, na základe ktorej žalobca pre žalovaného zriadil a vedie účet č. XXXXXXXXXXXX/XXXX. Vzhľadom na porušenie zmluvných povinností zo strany žalovaného tým, že sa dostal na účte do nepovoleného prečerpania a tento dlh nevyrovnal, žalobca previedol dňa 24. 03. 2014 debetný zostatok z účtu žalovaného na vnútorný pohľadávkový účet banky č. XXXXXXXXXXXX/XXXX.

2. Vzhľadom na nedostatočnú špecifikáciu žalovanej pohľadávky, tunajší súd vyzval žalobcu, podaním zo dňa 20. 07. 2016, na doplnenie žaloby o opísanie rozhodujúcich skutočností a špecifikáciu, z čoho pozostáva žalovaná istina. Takisto bol žalobca vyzvaný na predloženie výpisov z účtu žalovaného, preukazujúcich výšku debetného zostatku a to odo dňa vzniku nepovoleného prečerpania.

3. Na základe tejto výzvy žalobca dňa 09. 08. 2016 doručil súdu doplnenie podania zo dňa 04. 08. 2016, v ktorom uviedol, že žalovanému bolo počas trvania zmluvného vzťahu povolené prečerpanie prvýkrát 05. 09. 2012 vo výške 270,- eur, následne dňa 05. 12. 2012 vo výške 500,- eur a dňa 31. 03. 2013 vo výške 520,- eur. Splácanie povoleného prečerpania sa uskutočňuje automaticky, priebežným znižovaním základného salda bežného účtu. Tvrdil, že klient musí vrátiť banke všetky peňažné prostriedky poskytnuté formou povoleného prečerpania na požiadanie, v lehote určenej bankou v žiadosti o splatenie povoleného prečerpania, ktorá nesmie byť kratšia ako 7 dní. Istina 222,92 eur predstavuje rozdiel medzi všetkými debetnými a všetkými kreditnými obratmi, vykonanými na účte žalovaného, po zohľadnení úhrad žalovaného. Debetné obraty predstavujú druhovo platobné príkazy, POS platby (nákupy), výbery v ATM a pod. Úroky sú na účte účtované vždy zo sumy aktuálne v debete za celé obdobie až do jeho vyrovnania a sú pripisované vždy mesačne. Na základe aktuálneho Sadzovníka poplatkov žalobca zaúčtoval poplatky. Žalovaný opakovane prekračoval povolený limit prečerpania účtu, čím porušil Zmluvu a tým sa dostal do omeškania s vyplatením povoleného prečerpania v zmysle

ustanovenia 3.12 Všeobecných obchodných podmienok (ďalej len „VOP“). Na základe uvedeného žalobca znížil žalovanému limit povoleného prečerpania na nulu, čo dokladoval žalobca výpisom č. 3/2014. Prvýkrát sa do omeškania žalovaný dostal dňa 04. 03. 2013.

4. Návrh na vydanie platobného rozkazu spolu s prílohami, ako aj odpoveď na výzvu súdu - doplnenie podania zo dňa 04. 08. 2016 spolu s prílohami, boli doručené žalovanému dňa 12. 10. 2016. Zároveň žalovanému bolo doručené aj všeobecné poučenie spotrebiteľa podľa § 202 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a uznesenie tunajšieho súdu 6C/132/2016-61 zo dňa 06. 10. 2016, ktorým bol žalovaný vyzvaný na vyjadrenie sa k žalobe do 10 dní. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

5. Žalobca odvodzoval nárok uplatnený v tomto konaní zo Zmluvy, uzatvorenej so žalovaným dňa 09. 05. 2012. Z označenia žalovaného v tejto Zmluve rodným číslom a adresou bydliska vyplýva, že žalovaný v tomto zmluvnom vzťahu vystupoval ako fyzická osoba, nepodnikateľ a na druhej strane žalobca konal v rámci predmetu svojho podnikania. Potom sa jedná o spotrebiteľský spor, na ktorý je potrebné aplikovať aj procesné ustanovenia § 290 a nasl. CSP. Nakoľko žalovaný sa k písomnej žalobe nevyjadril súd mal za nesporné, že strany uzatvorili dňa 09. 05. 2012 Zmluvu a za nesporné považoval aj listinné dôkazy predložené žalobcom.

6. Podľa § 297 písm. b/ CSP, súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000,- eur.

7. Podľa § 219 ods. 3 CSP, vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.

8. V zmysle ustanovenia § 297 písm. b/ CSP súd rozhodol bez nariadenia pojednávania verejne vyhláseným rozsudkom dňa 08. 12. 2016 o 08,00 hod., keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo zverejnené na úradnej tabuli súdu dňa 22. 11. 2016.

9. Podľa čl. 8 CSP, strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podporiť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

10. Podľa § 149 CSP, prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

11. Podľa § 151 CSP

(1) Skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

(2) Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

12. Podľa § 290 CSP, spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

13. Podľa § 295 CSP, súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

14. Podľa § 708 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka (ďalej len „Obchod. zák.“)

(1) Zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa.

(2) Na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma.

15. Podľa § 710 Obchod. zák., ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

16. Podľa § 52 Občianskeho zákonníka (ďalej len „Obč. zák.“) v znení platnom ku dňu 09. 05. 2012

(1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

(2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

(3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

(4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 53 ods. 1, 2, 3 Obč. zák. v znení platnom ku dňu 09. 05. 2012

(1) Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

(2) Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

(3) Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

18. Podľa § 54 ods. 1, 2 Obč. zák.

(1) Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

(2) V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

19. Podľa § 9 ods. 1 prvá veta zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách, v znení platnom ku dňu 09. 05. 2012 (ďalej len „ZSÚ“), zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

20. Náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, okrem všeobecných náležitostí, podľa Občianskeho zákonníka sú konkretizované v ustanovení § 9 ods. 2 ZSÚ.

21. Podľa § 11 ods. 1 písm. a/ ZSÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

22. Súd vo veci vykonal všetky navrhnuté dôkazy (listinné dôkazy predložené žalobcom boli žalovanému doručené), ale nakoľko sa jedná o spotrebiteľský vzťah a žalovaný, ako spotrebiteľ, v konaní nebol zastúpený advokátom, súd aj bez výslovných tvrdení žalovaného skúmal, či Zmluva o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb neobsahovala ustanovenia, ktoré by spôsobovali značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Obsahom Zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb č. 816305, uzatvorenej stranami sporu dňa 09. 05. 2012 (Zmluva), bolo zriadenie osobného účtu č. 8163051001/5600. V tejto Zmluve individuálne bola dojednaná iba mesačná frekvencia výpisov, vydanie a používanie platobnej karty Maestro - medzinárodná s denným limitom 1 000,- eur a bola dohodnutá služba elektronického bankovníctva. Zmluva má pritom nesporné charakter štandardnej formulárovej zmluvy, ktorá bola vopred pripravená bankou (žalobcom) a žalovaný, ako spotrebiteľ, nemal možnosť ovplyvniť ich obsah. Potom ustanovenia v Zmluve pod bodom II., III., IV. sa nepovažujú za individuálne dohodnuté.

23. Žalobca na preukázanie svojho nároku predložil iba Zmluvu, ktorou bol žalovanému zriadený osobný účet. Tvrdil síce, že žalovanému bolo poskytnuté povolené prečerpanie, ale toto tvrdenie preukazoval iba výpismi z osobného účtu žalovaného. Povolené prečerpanie na účte je svojim obsahom úverom a k tomu, aby žalobcovi vznikol nárok na akékoľvek poplatky, príp. úroky, je nevyhnutné, aby bola zmluva uzatvorená písomne (§ 9 ods. 1 ZSÚ). Zmluva o povolenom prečerpaní, ako každá iná zmluva o úvere, pritom musí obsahovať aj náležitosti podľa § 9 ods. 2 ZSÚ, inak sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

24. Z predložených výpisov z účtu žalovaného za obdobie od 09. 05. 2012 do 31. 03. 2014 vyplýva, že žalobca umožnil žalovanému čerpať finančné prostriedky, aj keď na tomto účte žalovaný nemal dostatok vlastných prostriedkov. Už vo výpise z účtu za obdobie od 09. 05. 2012 do 31. 05. 2012 je údaj „PoskUver 5MAY14“ so sumou 1 300,- eur. Tento obrat na účte žalobca vôbec neodôvodnil, a potom si nesplnil procesnú povinnosť tvrdenia v zmysle § 150 CSP, čo je sankcionované tzv. rýchlou stratou sporu. Pretože žalobca nepreukázal, že došlo k platnému uzavretiu zmluvy o úvere - o povolenom prečerpaní finančných prostriedkov na osobnom účte žalovaného, jedná sa o úver bezúročný a bez poplatkov. Potom žalobcovi nepatria poplatky uvedené v jednotlivých výpisoch z účtu ako: „popl. za osob. účet, popl. účet - Dex.p., popl. za transakciu, popl. - zaslanie upom., poplatok špec. dátumom, popl. účet - Optim p., zistenie zost. ATM inej banky SR, popl. za výber v hotovosti z bankomatu SR“ a žalobcovi nevznikol nárok ani na „úroky mínusové“, ktoré poplatky a úroky boli zaúčtované v uvedenom období na ľarchu osobného účtu žalovaného. Z výpisov z účtu síce vyplýva údaj o povolenom prečerpaní na účte, konkrétne vo výpise za obdobie od 01. 08. 2012 do 31. 08. 2012 vo výške 270,- eur, vo výpise za obdobie od 01. 11. 2012 do 30. 11. 2012 vo výške 500,- eur, vo výpise za obdobie od 01. 12. 2012 do 31. 12. 2012 vo výške 520,- eur a vo výpise za obdobie od 01. 01. 2013 do 31. 01. 2013 vo výške 530,- eur (takéto povolené prečerpanie žalobca ani netvrdí vo svojom podaní), ale súdu nebola predložená písomná zmluva o poskytnutí povoleného prečerpania, ktorá by takéto povolené prečerpanie dojednávala a najmä o podmienkach, za ktorých veriteľ umožňuje dlžníkovi takéto povolené prečerpanie. Je vylúčené, aby veriteľ poskytol finančné prostriedky formou povoleného prečerpania fyzickej osobe, nepodnikateľovi a bez písomnej zmluvy účtoval akékoľvek poplatky a úroky, ktorých výšku stanovil jednostranne vo Všeobecných obchodných podmienkach, príp. v Sadzobníku poplatkov. Tieto dokumenty boli totiž vypracované žalobcom a žalovaný, ako spotrebiteľ, nemal možnosť ovplyvniť ich obsah, iba bez výhrad akceptovať podmienky stanovené veriteľom. Pokiaľ takéto právomoc veriteľovi vyplývala z tých častí Zmluvy, ktoré individuálne dojednané neboli, jedná sa o neprijateľnú zmluvnú podmienku v neprospech spotrebiteľa, ku ktorej súd aj bez návrhu je povinný prihliadnuť.

25. Preskúmaním výpisov z účtu žalovaného za obdobie od 01. 12. 2012 do 31. 03. 2014 súd zistil, že žalobca zaúčtoval na ľarchu účtu žalovaného vyššie označené poplatky a úroky celkom vo výške 377,78 eur. Z posledného predloženého výpisu z účtu žalovaného za obdobie od 01. 03. 2014 do 31. 03. 2014 vyplýva, že ku dňu 28. 02. 2014 bol na účte zostatok mínus 523,83 eur - v tomto zostatku boli započítané aj vyššie označené poplatky a úroky vo výške 377,78 eur. Dňa 19. 03. 2014 bola prijatá úhrada (kreditná položka) vo výške 294,50 eur, takže zostatok by predstavoval čiastku 229,33 eur. Do 31. 03. 2014 žalobca na ľarchu účtu zaúčtoval ešte poplatky za upomienku 15,- eur, za úverovú transakciu 8,03 eur, za osobný účet 3,90 eur a úroky 8,03 eur. Ku dňu 24. 03. 2014 je na účte vyznačený bezhotovostný prevod 252,36 eur z dôvodu vyrovnania zostatku zatvoreného účtu. Potom nie je zrejmé, ako dospel žalobca k dlžnej sume 222,92 eur, ktorú nešpecifikoval napriek výzve súdu. Žalobca v doplnení podania zo dňa 04. 08. 2016 tvrdil, že istina 222,92 eur predstavuje rozdiel medzi všetkými debetnými a všetkými kreditnými obratmi, vykonanými na účte žalovaného. Takýto nedoplatok na účte by však nevznikol, pokiaľ by žalobca nebol účtoval na ľarchu účtu úroky a poplatky vo výške 377,78 eur, na ktoré nárok nemal, resp. nepreukázal uzavretie písomnej zmluvy, z ktorej by takýto nárok žalobcovi vyplýval. Žalobca potom nepreukázal uplatnený nárok, a preto súd žalobu zamietol.

26. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

27. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

28. Podľa § 262 ods. 1,2 CSP

(1) O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

(2) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

29. Žalovaný mal v konaní plný úspech, a preto súd v zmysle citovanej právnej úpravy rozhodol, že má voči žalobcovi, ktorý v konaní úspešný nebol, nárok na náhradu trov v plnej výške. Nakoľko však zo spisu žiadne trovy žalovaného nevyplývajú, o výške náhrady trov rozhodne súd - vyšší súdny úradník, samostatným uznesením len za predpokladu, že si ich žalovaný uplatní. Pokiaľ si žalovaný náhradu trov konania neuplatní, súd o týchto rozhodovať nebude.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní od jeho doručenia odvolanie na Okresnom súde Liptovský Mikuláš. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Žiline.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 Civilného sporového poriadku,

1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.